

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องศิษย์บอร์ดชาร์ตของนักศึกษาหลักสูตร
วิชาชีพบอร์ดในโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์)

ผู้วิจัย

นายณรงค์รัชช์ พร้อมพันธ์

โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร(ม้วน บำรุงศิลป์)

สังกัด ส่วนการฝึกออาชีพ สำนักงานการส่งเสริมอาชีพ

สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

รายงานการวิจัย
เรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ต
ของนักศึกษาหลักสูตรวิชาคีย์บอร์ด
ในโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์)

โดย
นายณรงค์รัชช์ พร้อมพันธ์
วิทยากรสอนหลักสูตรคีย์บอร์ด

โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (ม้วนบำรุงศิลป์)

เรื่องวิจัย : ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตของ
นักศึกษาหลักสูตรวิชาคีย์บอร์ด ภาคเรียนที่ ๓/๒๕๖๓

ผู้วิจัย : นายณรงค์รัชช พร่อมพันธ์

หน่วยงาน : โรงเรียนโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์)
สังกัด ส่วนการฝึกอาชีพ สำนักงานการส่งเสริมอาชีพ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

ปีที่ศึกษา : ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาคีย์บอร์ด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตของนักศึกษาหลักสูตรวิชา คีย์บอร์ดรอบบ่าย ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑๕ คน

ประชากร คือนักศึกษาห้องเรียนหลักสูตรวิชาคีย์บอร์ดภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ที่ผ่านการประเมิน จำนวน ๑๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตและแบบสังเกต Rubric วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มประชากรทั้ง ๑๕ คนสามารถเข้าใจและพัฒนาการบรรเลงเพลงจากการเรียนการสอน โดยใช้คีย์บอร์ดชาร์ตซึ่งนับเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยมีคะแนนผ่านตามเกณฑ์ทั้งหมดโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ ๙๐ ซึ่งมีผลระดับสูงมากจากก่อนหน้านี้อันไม่ได้เรียนด้วยใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ต โดยนักศึกษาทั้ง ๑๕ คนหรือร้อยละ ๑๐๐ มีคะแนนผ่านตามเกณฑ์

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาดนตรีได้รับการยอมรับว่าเป็นวิชาที่มีเนื้อหาสาระสำคัญที่เป็นลักษณะเฉพาะ วงการศึกษาจึงจัดวิชาดนตรีไว้ในกลุ่มของวิชาศิลปะ เพราะวิชาดนตรีสนับสนุนการทำงานร่วมกันของร่างกายและสมอง ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญสำหรับวิชาที่เป็นพื้นฐาน ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีและศิลปะเป็นเป็นกลุ่มสาระที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงามมีสุนทรียภาพ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางดนตรีจะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ

โรงเรียนฝึกอาชีพรุงเทพมหานคร (ม่วนบำรุงศิลป์) ให้ความสำคัญเรื่องดนตรี จึงได้เปิด หลักสูตรคีย์บอร์ด โดยคาดหวังว่าผู้เรียนจะเข้าใจและจดจำการเล่นคอร์ดได้อย่างถูกต้องไปพร้อมๆกัน ซึ่งผู้สอนพบว่าความแตกต่างของผู้เรียนมาในห้องเรียน เช่น อายุ เพศ พื้นฐานในการเรียนดนตรี แตกต่างกัน จึงส่งผลให้ บางคนเรียนรู้เร็ว และบางคนเรียนรู้ช้า โดยส่วนใหญ่จะยังจำคอร์ดไม่ได้ เนื่องจากไม่ได้ฝึกฝนและทบทวน

ดังนั้นครูผู้สอนจึงแก้ปัญหาการจำคอร์ดไม่ได้ของนักเรียนโดยการคิดค้นคีย์บอร์ดชาร์ต เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น และพัฒนาการเล่นคีย์บอร์ดไปพร้อมๆกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาคีย์บอร์ด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือนักเรียนวิชาคีย์บอร์ด รอบบ่าย ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑๕ คน โรงเรียนฝึกอาชีพรุงเทพมหานคร (ม่วนบำรุงศิลป์)
2. ขอบเขตของเนื้อหาการสร้างคีย์บอร์ดชาร์ต ๑ ชั้นตามมาตรฐานของคีย์บอร์ด ๖๑ ตัวโน้ตขาวดำ ๖๑ ตัวโน้ตประกอบด้วยเสียงจากต่ำไปสูงทั้งหมด๑๒ ตัว จำนวน ๕ ชุด บวก ๑ ตัวโน้ตปิดท้าย รวม ๖๑ ตัว
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๘ ระยะเวลา ๓ ชั่วโมง
4. ตัวแปรที่ศึกษา

- ๔.๑ ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาคีย์บอร์ด
- ๔.๒ ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลักสูตรวิชาคีย์บอร์ดภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑๕ คนหลังจาก ใช้ใบความรู้แบบมีเครื่องมือ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

๑. ใบความรู้หมายความว่า แบบเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้คีย์บอร์ดชาร์ต จำนวน ๖๑ ตัวประกอบด้วย ตัวโน้ตขาว-ดำจากซ้ายต่ำไปหาสูง จำนวน ๑๒ ตัวทั้งหมด ๕ ชุดบวก ๑ ตัวโน้ตปิดท้ายรวม ๖๑ ตัว เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าใจในใบความรู้

๒. คีย์บอร์ดชาร์ตหมายความว่า อุปกรณ์ช่วยให้จำคอร์ดและเล่นตามได้เร็วขึ้นและเข้าใจง่ายขึ้น สร้างโดยแผ่นอะคริลิก สีขาว-ดำเป็นรูปแป้นคีย์บอร์ด

๓. ผลสัมฤทธิ์หมายความว่า ผลคะแนนที่เกิดจากการปฏิบัติใบงานในเรื่องการเรียนการสอนของ

เครื่องมือคีย์บอร์ดชาร์ตที่ให้ผลสัมฤทธิ์ได้คะแนนร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป ที่ทำให้นักศึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังเกตพฤติกรรมได้โดยใช้ แบบสังเกต Rubric

๔. เกณฑ์การประเมินหมายความว่า เครื่องมือในการให้คะแนนเพื่อประเมินผลงานการปฏิบัติงานและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนโดยใช้ Rubric

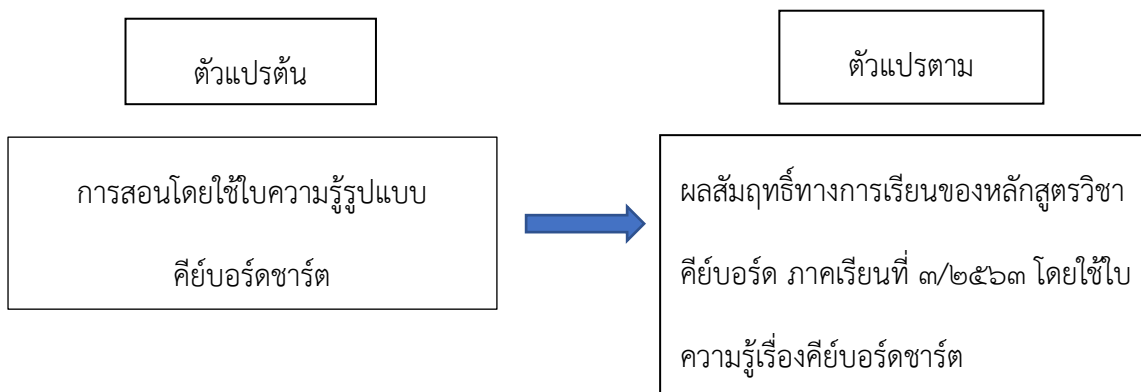
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

๑. ผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้และนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง จดจำและนำไปประยุกต์การบรรเลงคีย์บอร์ด และนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

๒. ผู้สอนสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการสอนของตนเองและหาเทคนิคและวิธีการสอนแบบทันสมัย

๓. ด้านผู้บริหาร สามารถนำข้อมูลงานวิจัยนี้ ไปใช้ในการบริหารจัดการ วางนโยบายจัดสรรทรัพยากร จัดแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการและความจำเป็นของชุมชนในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้เรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดย
ใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาคีย์บอร์ด เพื่อพัฒนาไปใช้ในการเรียนการสอนในวิชาคีย์บอร์ด
ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวข้องและนำมาพัฒนาให้เกิดสิ่งประดิษฐ์ในวิชาดังต่อไปนี้ตามลำดับ

๑. ใบความรู้

ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตเป็นแบบเครื่องมือที่ส่งเสริมและช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาการเรียนดนตรีและ
ไม่สามารถบรรเลงตามกำหนดจึงมีการสร้างสิ่งประดิษฐ์เพื่อให้เกิดการผ่อนคลายในการเรียนการสอนและให้ผู้เรียนได้
เข้าใจโดยใช้เครื่องมือและสิ่งประดิษฐ์ที่คิดค้นต่างๆได้เหมาะสม แบบเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้คีย์บอร์ดชาร์ต จำนวน ๖๑
ตัวประกอบด้วยตัวโน้ตขาว-ดำจากซ้ายต่ำไปสูง จำนวน ๑๒ ตัวทั้งหมด ๕ ชุดบวก ๑ ตัวโน้ตปิดท้ายรวม ๖๑ ตัว เพื่อ
ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าใจในใบความรู้จะเห็นได้ว่าประโยชน์ใบความรู้คีย์บอร์ดชาร์ตนี้สามารถให้นักศึกษาสนใจเรียน
และจดจำเนื้อหาการสอนได้อย่างระบบและเรียนรู้จากการสาธิตและเชื่อมโยงในการบรรเลงดนตรีได้อย่างถูกต้อง
แม่นยำและยังเข้าใจง่ายกว่าหากไม่มีใบความรู้คีย์บอร์ดชาร์ตก็จะทำให้ผู้เรียนทำเรื่องยากให้ง่ายได้จากใบความรู้นี้
สรุปได้ว่าใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ต สามารถสร้างผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะเห็นจาก
นักศึกษาบรรเลงเพลงได้ตามกำหนดและถูกต้อง

๒. คีย์บอร์ดชาร์ต

อุปกรณ์ช่วยให้จดจำคอร์ดและสามารถบรรเลงเพลงตามได้เร็วขึ้นและเข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งแบบเครื่องมือช่วย
ในการเรียนรู้คีย์บอร์ดชาร์ต โดยสร้างจากใบกระดาษแข็งหรือจากแผ่นอะคริลิกจำนวนแป้น ๖๑ ตัวประกอบด้วยตัวโน้ต
ขาว-ดำจากซ้ายต่ำไปสูง จำนวน ๑๒ ตัวทั้งหมด ๕ ชุดบวก ๑ ตัวโน้ต ปิดท้ายรวม ๖๑ ตัว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าประโยชน์ของคีย์บอร์ดชาร์ตเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ช่วยผ่อนคลายในการสอนและเรียนรู้ ที่ทำให้
เรียนเข้าใจงานและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจะเห็นได้จากเมื่อใช้สิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรมชิ้นนี้จะทำให้นักศึกษา
เข้าใจและปฏิบัติได้เข้าใจถูกต้องและเร็วขึ้นดังจะเห็นได้จากผู้สอนสาธิตและนักศึกษาปฏิบัติตาม

สรุปได้ว่าเครื่องมือนวัตกรรมชิ้นนี้ทำให้นักศึกษาจากไม่มีพื้นฐานการบรรเลงมาก่อนสามารถเข้าใจในหลัก
ปฏิบัติได้และถูกต้อง

๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองหรือมวล
ประสบการณ์ทั้งปวงของบุคคลที่ได้รับการเรียนการสอนหรือผลงานที่นักเรียนได้จากการประกอบกิจกรรม

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนหรือการตัดสินผลการเรียน เพราะเป็นการ
วัดระดับความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลหลังจากที่ได้รับการฝึกฝนโดยอาศัยเครื่องมือประเภทแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมมากที่สุด

ดังนั้นการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้มีคุณภาพนั้น นอกจากจะต้องคำนึงถึงความครอบคลุมเนื้อหา
และการใช้คำถามที่ดีแล้ว จำเป็นต้องนึกถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กล่าวคือต้อง
พยายามเขียนคำถามวัดพฤติกรรม จากการปฏิบัติของผู้เรียนสามารถมีผลสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะและจุดมุ่งหมายที่
กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. แบบประเมินRubric

๔.๑ รูบริคหรือรูบริคการให้คะแนนคืออะไร

รูบริค คือ เครื่องมือในการให้คะแนน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ ที่ใช้พิจารณาชิ้นงานหรือการปฏิบัติ เช่น การประเมินงานเขียนจะพิจารณาว่าวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ รายละเอียด น้ำเสียงของการเขียน และกลวิธีการเขียน เป็นต้น อีกประการหนึ่ง คือ ระดับคุณภาพของเกณฑ์ แต่ละด้าน ซึ่งมีตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง (Heidi Goodrich & Andrade, ๑๙๙๗)

รูบริคการให้คะแนน คือแนวทางการให้คะแนนอย่างละเอียดซึ่งพัฒนาขึ้นโดยผู้สอนหรือผู้ประเมิน เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการที่เกิดจากความพยายามของนักเรียน (Barbara M. Moskel, ๒๐๐๐)

รูบริคเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติ ซึ่งตรงกันข้ามกับแบบสำรวจรายการ (Checklists) โดยปกติจะเรียกว่าแนวทางการให้คะแนน (Scoring guides) ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียน หรือประเมินผลผลิตซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงาน (Craig A Mertler, ๒๐๐๑)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า รูบริคเป็นเครื่องมือให้คะแนนชนิดหนึ่ง ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน รูบริคประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียน และระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน เกณฑ์จะบอกผู้สอนหรือผู้ประเมินว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้น ๆ จะต้องพิจารณาสิ่งใดบ้าง ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนจะบอกว่า การปฏิบัติหรือผลงานที่สมควรจะได้ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนนั้น ๆ ของเกณฑ์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร รูบริคจึงเป็นเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของการปฏิบัติหรือผลงานนั้น ๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ หรือทั้ง ๒ ประการรวมกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมายของการประเมิน

๔.๒ ทำไมจึงต้องใช้รูบริค

การใช้รูบริคมีประโยชน์สำหรับครูและนักเรียนหลายประการ ดังนี้

๑. รูบริคเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากทั้งในการเรียนการสอนและ การประเมินช่วยปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติหรือการแสดงออกของนักเรียน ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยควบคุมการปฏิบัตินั้นๆด้วย โดยครูต้องกำหนดความต้องการหรือ ความคาดหวังในผลงานของนักเรียน

อย่างชัดเจน และแสดงให้เห็นนักเรียนทราบว่าจะทำให้ถึงความคาดหวังนั้นได้อย่างไร ซึ่งมักปรากฏว่าคุณภาพผลงานและการเรียนรู้ของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ข้อโต้แย้งถกเถียงที่มักพบเสมอในเรื่องการใช้รูบริคคือ การให้คำอธิบายที่ชัดเจนในเรื่องคุณภาพ เมื่อนักเรียนมีข้อบกพร่องตามเกณฑ์ใด ครูจะช่วยชี้แนะและบอกได้ว่าครูคาดหวังให้นักเรียนทำอะไร

๒. รูบริคช่วยให้นักเรียนตัดสินคุณภาพผลงานของตนเองและของคนอื่น ๆ อย่างมีเหตุผล เมื่อใช้รูบริคเป็นแนวทางการประเมิน นักเรียนจะสามารถชี้แนะและ แก้ปัญหาเกี่ยวกับผลงานของตนและผู้อื่นได้อย่างตรงจุด การฝึกซ้ำ ๆ เกี่ยวกับการประเมินผลงานกลุ่มและผลงานของตนเองทำให้นักเรียนเพิ่มความรับผิดชอบ เกี่ยวกับผลงานของตนมากขึ้น และยุติการถามตนเองว่า “ฉันทำงานเสร็จหรือยัง”

๓. รูบริคช่วยลดเวลาครูในการประเมินงานของนักเรียน ผลงานที่ผ่าน การประเมินโดยเจ้าของผลงานเอง และโดยกลุ่มซึ่งยึดเกณฑ์หรือรูบริคเป็นหลักนั้น ทำให้ข้อบกพร่องมีน้อยมากเมื่อมาถึงมือครู หากมีสิ่งใดที่ต้องปรับปรุง บอกกล่าวกัน ครูก็เพียงแต่วงประเด็นนั้นในรูบริค แทนที่จะต้องอธิบายกันยืดเยื้อ นอกจากนี้รูบริคยังช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนมากขึ้น เกี่ยวกับจุดเด่นและสิ่งที่จะต้องปรับปรุง

๔. รูบริคมีความยืดหยุ่น คือ มีระดับคุณภาพตั้งแต่ดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง ทำให้ครูนำไปใช้กับนักเรียนที่

ลดความสามารถได้ คือ นำไปใช้กับนักเรียนที่เรียนเก่งจนถึงนักเรียนที่เรียนอ่อน โดยใช้เกณฑ์สะท้อนผลงานของเขา

๕. รูบริกใช้ง่ายและอธิบายได้ง่าย นักเรียนจะรู้ชัดเจนว่าเขาเรียนรู้อะไรบ้าง ในปลายปีเขาก็จะประเมินได้อย่างถูกต้อง ผู้ปกครองก็เกิดความกระตือรือร้น และรู้ชัดเจนว่าลูกหลานจะต้องทำอะไรเพื่อในประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ ในเว็บไซต์ teachervision.fen.com/teaching-methods/rubrics ได้กล่าวถึงเหตุที่ต้องใช้รูบริกว่า ผู้เชี่ยวชาญหลายคนเชื่อว่ารูบริกช่วยปรับปรุงผลงานชิ้นสุดท้ายของนักเรียน ซึ่งมีผลให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น เมื่อครูประเมิน รายงานหรือโครงการก็จะได้รู้โดยนัยว่าอะไรทำให้ผลงานสุดท้ายออกมาดีและเป็นเพราะอะไร การที่นักเรียนรูรูบริกล่วงหน้าหรือก่อนการทำงาน เขาก็จะรู้ว่าเขาจะได้รับ การประเมินอย่างไรและจะมีการเตรียมตัวตามประเด็นการประเมินนั้น ๆ การพัฒนาปรับปรุงรูบริกซึ่งเปรียบเสมือนตะแกรงร่อนและใช้เป็นเครื่องมือสำหรับนักเรียนจะเป็นเกณฑ์จำเป็นในการปรับปรุงคุณภาพของงานและเพิ่มพูนความรู้

โดยสรุปแล้ว -การเตรียมรูบริกเป็นแนวทางที่นักเรียนใช้สร้างความรู้

-การพิจารณารูบริกเป็นส่วนหนึ่งของแผนเวลาว่างแผนด้วยไม่ใช่เพิ่มเวลาเพื่อเตรียมรูบริก

เมื่อสร้างรูบริกแล้วสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมที่หลากหลาย การทบทวนการสร้างมโนคติใหม่ และการพิจารณาใหม่ของมโนคติเดิมจากหลาย ๆ มุมมอง ช่วยพัฒนาความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับ

สิ่งที่เรียน รูบริกที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ หรือปรับเล็กน้อยและนำไปใช้กับกิจกรรมมากมาย เช่น มาตรฐานระดับยอดเยี่ยมของรูบริกการเขียนจะอยู่ที่ตลอดปีการศึกษาแต่สิ่งที่เปลี่ยนไปคือความสามารถของนักเรียนและวิธีการสอนของครู เพราะสิ่งที่จำเป็นหรือสิ่งสำคัญยังคงอยู่ จึงไม่จำเป็นต้องสร้างรูบริกใหม่ทั้งหมดสำหรับทุกกิจกรรม

ข้อดีของการใช้รูบริกมีหลายประการ ได้แก่

- ผู้สอนสามารถเพิ่มคุณภาพการสอนได้โดยตรง โดยมีเป้าหมายจุดเน้น และความตั้งใจที่รายละเอียดเฉพาะ เป็นตัวอย่างสำหรับนักเรียน

- นักเรียนใช้รูบริกเป็นเครื่องมือพัฒนาความสามารถของตน

- ครูนำรูบริกไปใช้ซ้ำได้อีกในกิจกรรมอื่นๆ

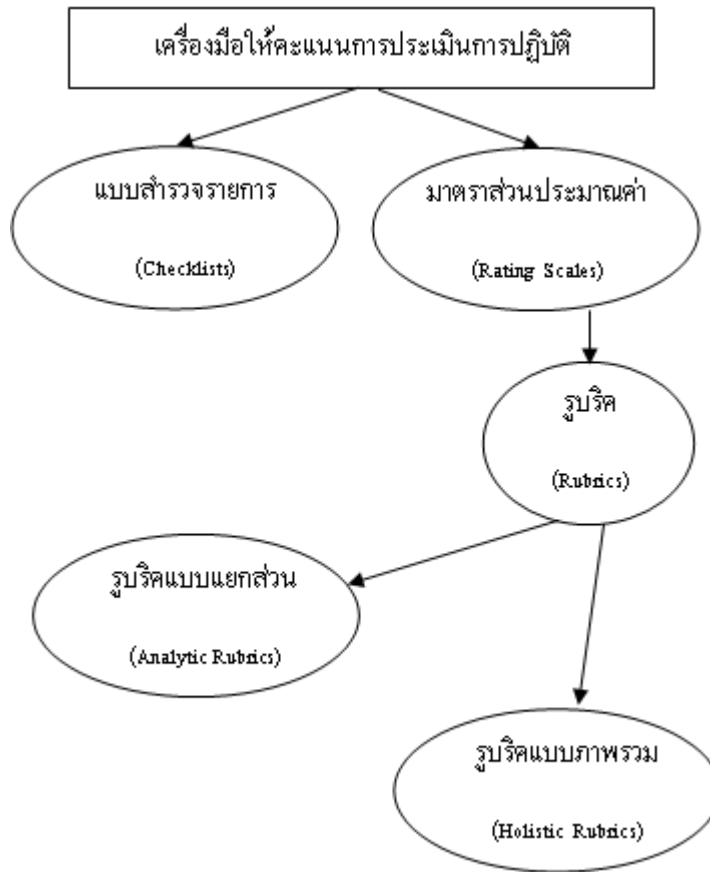
๔.๓ เมื่อไรการให้คะแนนแบบรูบริกจึงเป็นเทคนิคการประเมินที่เหมาะสม

การให้คะแนนแบบรูบริกมักใช้ในการประเมินกิจกรรมกลุ่มประเมิน โครงการและการนำเสนอปากเปล่า เหมาะที่จะใช้กับวิชาภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นการประเมินในชั้นเรียน ในสหรัฐ- อเมริกาใช้ทั้งในระดับก่อนอุดมศึกษาและอุดมศึกษา รูบริกการให้คะแนนจะใช้ที่ไหนและเมื่อไรนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับชั้นหรือวิชา แต่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน การให้คะแนนแบบรูบริกเป็นหนึ่งในหลายๆ ทางเลือกที่ใช้ประเมินผลงาน ของนักเรียน ตัวอย่างเช่น แบบตรวจสอบรายการ (Checklists) อาจใช้ประเมิน งานเขียน แทนที่จะใช้รูบริกก็ได้ ถ้าข้อมูลนั้นอยู่ในขอบเขตจำกัดและเฉพาะเจาะจง การให้คะแนนแบบรูบริกมักใช้กับการประเมินที่มีการอธิบายบรรยายเพื่อสนับสนุนการประเมินว่า บรรลุตามขอบเขตของเกณฑ์หรือไม่

การให้น้ำหนักตัวเลขกับทักษะย่อย ๆ ในกระบวนการก็เป็นเทคนิคการประเมินอีกอย่างหนึ่ง ค่าตัวเลขที่ให้ไม่ได้เป็นตัวชี้วัดว่านักเรียนจะต้องปรับปรุง การปฏิบัติอย่างไร นักเรียนที่ได้คะแนน ๗๐ จาก ๑๐๐ จะไม่ทราบว่า จะต้องปรับปรุง ตัวเองอย่างไรในการทำงานครั้งต่อไป การให้คะแนนรูบริกจะให้รายละเอียดของแต่ละระดับว่ามีความคาดหวังอย่างไร คำอธิบายหรือรายละเอียดนั้นจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่าทำไมถึงได้คะแนนเท่านั้น และเขาจะต้องทำอะไรเพื่อปรับปรุงตัวในการปฏิบัติครั้งต่อไป

การให้คะแนนแบบรูบริกมีส่วนดีหรือเป็นประโยชน์อย่างน้อย ๒ ประการในกระบวนการประเมินผล ประการแรก รับรองหรือสนับสนุน- สนับสนุนการทดสอบว่าถึงหรือบรรลุขอบเขตตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ ประการที่สอง ให้ผลสะท้อนกลับไปยังนักเรียนว่า จะปรับปรุงการปฏิบัติของตนอย่างไร ถ้าส่วนดีเหล่านี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การให้คะแนนแบบรูบริกก็จะเป็นเทคนิควิธีการประเมินที่เหมาะสมรูบริกมีกี่ชนิด

รูบริคมี ๒ ชนิด คือ แบบภาพรวม (Holistic) และแบบแยกส่วน (Analytic) ดังภาพ

รูบริคแบบภาพรวมนั้น ครูต้องให้คะแนนโดยดูภาพรวมของกระบวนการหรือผลงาน ไม่แยกพิจารณาเป็นส่วนๆ (Nitko, ๒๐๐๑) ในทางตรงกันข้าม สำหรับรูบริคแบบแยกส่วนนั้น ครูจะให้คะแนนแยกทีละส่วนหรือทีละองค์ประกอบ แล้วรวมคะแนนแต่ละส่วนนั้นเข้าด้วยกันเป็นคะแนนรวม (Moskel, ๒๐๐๐ ;Nitko, ๒๐๐๑)

รูบริคแบบภาพรวมจะใช้เมื่อต้องการดูคุณภาพโดยรวมมากกว่าจะดูข้อบกพร่องส่วนย่อย ๆ (Chase, ๑๙๙๙) Nitko(๒๐๐๑) กล่าวว่า รูบริคแบบภาพรวมจะเหมาะสมกับการปฏิบัติที่ต้องการให้นักเรียนสร้างสรรค์การตอบสนอง และไม่มีคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน จุดเน้นของการรายงานคะแนนที่ใช้รูบริคแบบภาพรวมคือ คุณภาพโดยรวม ความคล่องแคล่ว หรือความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระเฉพาะและทักษะ ซึ่งเป็นการประเมินระดับมิติเดียว (Mertler, ๒๐๐๑) การใช้รูบริคแบบภาพรวมทำให้กระบวนการให้คะแนนเร็วกว่าการใช้รูบริคแบบแยกส่วน (Nitko, ๒๐๐๑) ดังนั้น ครูจึงต้องอ่าน พิจารณาและตรวจสอบการปฏิบัติของนักเรียนโดยตลอด เพื่อให้รู้สึกถึงภาพรวมว่านักเรียนทำอะไรได้และยังใช้เป็นการประเมินสรุป (Summative) ได้ด้วย แต่นักเรียนจะได้รับทราบผลสะท้อนกลับน้อยมาก ดังตัวอย่างรูบริคแบบภาพรวมต่อไปนี้

คะแนน รายละเอียด

๕ แสดงความเข้าใจปัญหาอย่างสมบูรณ์ คำตอบประกอบด้วยทุกประเด็นที่ต้องการ

๔ แสดงความเข้าใจปัญหาค่อนข้างมาก คำตอบปรากฏทุกประเด็นที่ต้องการ

๓ แสดงความเข้าใจปัญหาบางส่วน คำตอบประกอบด้วยประเด็นส่วนใหญ่ที่ต้องการ

๒ แสดงความเข้าใจปัญหาเพียงเล็กน้อย ประเด็นส่วนใหญ่ที่ต้องการไม่ปรากฏ

๑ แสดงความไม่เข้าใจปัญหา

๐ ไม่ตอบ / ไม่ทำงาน

รูบริคแบบแยกส่วน นิยมใช้เมื่อต้องการเน้นชนิดหรือลักษณะเฉพาะของการตอบสนอง (Nitko, ๒๐๐๑) นั่นคือ ใช้สำหรับการปฏิบัติงานที่ยอมรับการตอบสนอง ๑ หรือ ๒ ลักษณะ และความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้เป็นประเด็นสำคัญ เกี่ยวกับการตอบสนองของนักเรียน นอกจากนี้ ผลลัพธ์ขั้นต้นจะมีคะแนนหลายตัว ตามด้วยคะแนนรวม ซึ่งใช้เป็น ตัวแทนการประเมินหลายมิติ (Mertler, ๒๐๐๑) การใช้รูบริคแบบแยกส่วนทำให้กระบวนการให้คะแนนซ้ำ เนื่องจากการประเมิน

หลายทักษะหรือหลายคุณลักษณะเป็นรายบุคคล ทำให้ครูต้องใช้เวลาตรวจผลงานหลายครั้งหลายหน การสร้าง และการใช้รูบริคแบบแยกส่วนจึงใช้เวลามาก ซึ่งมีกฎทั่วไปว่า ผลงานของแต่ละคนต้องพิจารณาแยกแต่ละด้านในแต่ละครั้งตามเกณฑ์การให้คะแนน (Metler, ๒๐๐๑) ดังนั้น การใช้รูบริคแบบแยกส่วนจึงได้ผลค่อนข้างสมบูรณ์ ผลสะท้อนกลับที่มีต่อนักเรียนและครูจึงมีความหมายมาก นักเรียนจะรับทราบผลสะท้อนกลับของการปฏิบัติของตนตาม เกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งถ้าใช้รูบริคแบบภาพรวมจะไม่ปรากฏรายละเอียดนี้ (Nitko, ๒๐๐๑) ครูที่ใช้รูบริคแบบแยกส่วน จึงสามารถที่จะสร้างเส้นภาพ (Profile) จุดเด่น – จุดด้อย ของนักเรียนแต่ละคนได้

๓.๔ การออกแบบรูบริคมีขั้นตอนอย่างไร

ขั้นตอนการออกแบบรูบริคมี ๗ ประการ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ตรวจสอบจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องใช้ในการทำงาน เป็นการจับคู่แนวทางการให้คะแนนกับ จุดประสงค์และการชี้แนะตามความเป็นจริง

ขั้นที่ ๒ อธิบายคุณลักษณะที่ต้องสังเกตเป็นพิเศษซึ่งครูต้องการเห็น (และที่ไม่ต้องการเห็น) นักเรียนแสดงออก ในผลผลิตกระบวนการหรือการปฏิบัติ นั่นคืออธิบายคุณลักษณะทักษะหรือพฤติกรรมที่ครูต้องการเห็น รวมทั้ง ข้อผิดพลาดต่างๆ ไปที่ไม่ต้องการให้เกิด

ขั้นที่ ๓ หาวิธีการต่าง ๆ ที่จะอธิบายลักษณะการปฏิบัติที่สูงกว่าระดับค่าเฉลี่ย ระดับค่าเฉลี่ย และต่ำกว่าระดับ ค่าเฉลี่ย สำหรับแต่ละคุณลักษณะที่สังเกตจากขั้นที่ ๒

ขั้นที่ ๔ สำหรับรูบริคแบบภาพรวม เขียนคำบรรยายลักษณะงานที่ดีและงานที่ไม่ดี โดยรวมทุกเกณฑ์เข้าด้วยกัน เป็นข้อความเดียว สำหรับรูบริคแบบแยกส่วน เขียนคำบรรยายลักษณะงานที่ดีและงานที่ไม่ดี โดยแยกต่างหากแต่ละ เกณฑ์

ขั้นที่ ๕ สำหรับรูบริคแบบภาพรวม เขียนรายละเอียดการปฏิบัติที่อยู่ในระหว่างกลางของระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย ระดับค่าเฉลี่ย และระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เพื่อให้รูบริคสมบูรณ์สำหรับรูบริคแบบแยกส่วน เขียนรายละเอียดสำหรับการ ปฏิบัติที่อยู่ระหว่างกลางของทุกเกณฑ์

ขั้นที่ ๖ รวบรวมตัวอย่างผลงานของนักเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละระดับ ซึ่งจะช่วยการให้คะแนนของครู ในอนาคต

ขั้นที่ ๗ ทบทวนรูบริคที่ทำแล้ว (ถ้าจำเป็น)

๕. งานวิจัยอ้างอิง

๑. การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเปียโนและคีย์บอร์ดโดยใช้ชุดกิจกรรม สุธีระ เดชคำภู. (๒๕๖๐).

<http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Suthira.Dec.pdf> ว่าด้วยเรื่องการประดิษฐ์อุปกรณ์การสอนเพื่อเพิ่มทักษะและ ความเข้าใจในการบรรเลงเปียโนและคีย์บอร์ดโดยมีชุดกิจกรรมและตัวอย่างต่างๆให้ได้ฝึกตามกระบวนการที่วางไว้เพื่อ พัฒนาทักษะนิ้วและปฏิบัติกับเครื่องมือให้เป็นเสมือนอวัยวะเดียวกัน

๒. ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (๒๕๓๔), หน้า ๑-๔ ๖ (หลักสูตรการเรียนการสอน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง จิตวิทยาการสอนดนตรี ดนตรีเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาของเด็กแต่ละวัย ซึ่งสาระ ทางดนตรีแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาและส่วนที่เป็นทักษะ สำหรับเนื้อหาดนตรีได้แก่จังหวะ

(Rhythm) ทำนอง (Melody) ฉันทลักษณ์ (Form) เสียงประสาน (Harmony) ลักษณะของเสียง (Characteristics of sound) สีเสียง (Tone color) ส่วนวรรณคดีดนตรี ได้แก่ บทเพลง (Repertoire) และประวัติดนตรี (History of music) นอกจากนี้ยังมีส่วนประกอบของสาระดนตรีอีกส่วนหนึ่ง คือ ทักษะดนตรี ซึ่งประกอบด้วย การอ่าน การฟัง การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ การเล่นและการร้อง และการปฏิบัติเครื่องดนตรี

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าเอกสารดังกล่าวข้างต้นเป็นการพัฒนาต่อยอดให้เกิดสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมในห้องเรียนในวิชาคีร์บอร์คได้อย่างดี ดังที่เห็นในกลุ่มตัวอย่างและยังให้เกิดผลลัพธ์กับผู้ปฏิบัติได้อย่างดี และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะและปฏิบัติเปียโนและคีร์บอร์คโดยใช้ชุดกิจกรรม ดังนั้นจากการศึกษา งานวิจัยข้างต้นจึงได้มาซึ่งวิจัยในครั้งนี้

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิจัยตาม ขั้นตอน ดังนี้

๑. ประชากร
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. รูปแบบการวิจัย
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิชาชีพชาร์ต ที่กำลังศึกษาอยู่ใน รอบ پای ภาคเรียนที่ ๓ ปี การศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑๕ คน โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ใบความรู้เรื่อง คีย์บอร์ดชาร์ต
๒. แบบสังเกตการปฏิบัติงานและ ประเมินผลการปฏิบัติงานรูบิค (Rubric)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยประเมินผลการปฏิบัติงานจากการเรียน โดยใช้ ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตโดยการเก็บรวบรวมโดยใช้ แบบสังเกต Rubric

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เนื้อหาผลการเรียนของนักศึกษาจากการปฏิบัติตามคำสั่งโดยใช้เครื่องมือชิ้นนี้ได้ โดยวัดเป็นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ หากค่าเฉลี่ยคะแนนผลการปฏิบัติงานของทั้งห้อง

รูปแบบงานวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียนแบบกลุ่มเดียว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโดยใช้ เครื่องมือเรียกว่า ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ต มาใช้โดยมีการ วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design)

O ₁	X	O ₂
----------------	---	----------------

- X : การทดลองใช้นวัตกรรม
O₁ : การวัดผลก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม
O₂ : การวัดผลหลังการทดลองใช้นวัตกรรม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

๑. หาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๔๕)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

๒. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๔๕)

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{N}$$

เมื่อ μ แทน คะแนนของเฉลี่ยกลุ่มประชากร

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

บทที่ ๔ ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพคีย์บอร์ด

เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับในลักษณะตารางประกอบดังนี้

๑. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้ศึกษาจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
f	แทน	ความถี่ของคะแนน
μ	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มประชากร
P	แทน	ร้อยละ

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าร้อยละ (Percentage) ของผู้ที่ผ่านการประเมินหลังจากใช้เครื่องมือคีย์บอร์ดชาร์ต

$$P = \frac{(๑๕ \times ๑๐๐)}{๑๕}$$

$$\text{ได้ } P = ๑๐๐$$

๓. หาค่าเฉลี่ย (Mean) μ คะแนนหลังเรียนของผู้ที่ผ่านการประเมินหลังจากใช้เครื่องมือคีย์บอร์ดชาร์ต

$$\frac{(๔๐+๓๖+๔๐+๔๘+๓๖+๒๔+๔๐+๒๘+๔๔+๓๖+๒๔+๔๐+๔๐+๔๔+๔๐)}{๑๕}$$

$$\text{ได้ } \mu = ๓๗.๓๓$$

การวิเคราะห์คะแนนการปฏิบัติงานรายบุคคลในระหว่างการสอนเอกสารประกอบการเรียนวิชาชีพบอร์ด ได้บันทึกคะแนนนักศึกษาไว้ ผลคะแนนแสดงไว้ในตารางดังนี้

ลำดับ	ชื่อ-สกุล นศ.	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	ค่าต่าง	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
๑	นางวิรวรรณ แจ่มศิลป์	๑๔	๒๔	๑๐	๔๐
๒	นายวิจิตร จุลสุตร์	๑๔	๒๓	๙	๓๖
๓	นางพรชนก ประกอบผลดี	๑๔	๒๔	๑๐	๔๐
๔	นางสาวจันทร์สุดา แสนรัตน์	๑๒	๒๔	๑๒	๔๘
๕	นายอภิสิทธิ์ แสงสีดา	๑๑	๒๐	๙	๓๖
๖	นายฉัตร ปิ่นปัก	๑๓	๑๙	๖	๒๔
๗	นางภัทรา ปิ่นปัก	๑๔	๒๔	๑๐	๔๐
๘	นายกิตติภพ นาคเอี่ยม	๑๔	๑๙	๕	๒๘
๙	นางสาวพิมพ์ลภพัชรพิงทองหล่อ	๑๓	๒๔	๑๑	๔๔
๑๐	นายอดุลย์ แสงอุ่น	๑๔	๒๐	๖	๓๖
๑๑	นางสาวแก้วตา ภูเขาขร	๑๓	๑๙	๖	๒๔
๑๒	นางสาวมณีนุช ยิ้มแย้ม	๑๔	๒๔	๑๐	๔๐
๑๓	นางสาววิรา ธนบดีพิพัฒน์	๑๔	๒๔	๑๐	๔๐
๑๔	นางสาวดวงฤทัย พักไพโรจน์	๑๔	๒๕	๑๑	๔๔
๑๕	นางสาวอัมภรณ์ ทัดวอน	๑๔	๒๔	๑๐	๔๐
คะแนนค่าเฉลี่ย (μ)		๑๓.๔๗	๒๒.๒๗	๘.๘๐	๓๗.๓๓

จากตารางพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยรวมหลังการใช้ใบความรู้เรื่องบอร์ดชาร์ตเพิ่มขึ้นจากเดิม ๑๓.๔๗ คะแนน เป็น ๒๒.๒๗ คะแนนโดยมีส่วนต่างคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๘.๘๐ คะแนนหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๗.๓๓

เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษาคนที่ ๑๔ สามารถทำคะแนนได้สูงสุดถึง ๒๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ รองลงมาคือคนที่ ๑,๓,๔,๗,๙,๑๒ ได้ ๑๓ คะแนน ทำได้ ๒๔ คะแนนและคนที่ ๘ กับ ๑๑ ทำคะแนนได้ต่ำสุดคือ ๑๙ คะแนนตามลำดับ

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้ใบความรู้เรื่อง เครื่องมือคีย์บอร์ดชาร์ต มาใช้ประกอบการเรียนการสอน มีวัตถุประสงค์ เพื่อเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ใบความรู้ เรื่องเครื่องมือคีย์บอร์ดชาร์ต โดยกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาห้องเรียนหลักสูตรวิชา คีย์บอร์ด ภาคเรียนที่๓/๒๕๖๓ จำนวนทั้งหมด ๑๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยใบความรู้เรื่องเครื่องมือคีย์บอร์ดชาร์ต และแบบสังเกตรูบิค (Rubric)

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล มาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้ความรู้แบบคีย์บอร์ดชาร์ต เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอนโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ต ของนักศึกษาหลักสูตรวิชาศิลปะการดนตรี พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยรอบหลังการใช้ใบความรู้คีย์บอร์ดชาร์ต เพิ่มขึ้นจากก่อนใช้ที่ ๑๓.๔๖ คะแนนเป็น ๒๒.๒๗ คะแนนโดยมีส่วนต่างคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๘.๘ คะแนนหรือคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๓๓

เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษาคนที่ ๑๔ สามารถทำคะแนนได้สูงสุดถึง ๒๕ คะแนน รองลงมา คือคนที่ ๑,๓,๔,๗,๙,๑๒ ได้ ๑๓ คะแนน ทำได้ ๒๔ คะแนนและคนที่ ๘ กับ ๑๑ ทำคะแนนได้ต่ำสุดคือ ๑๙ คะแนน ตามลำดับ

๒. อภิปรายผล

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารายบุคคลโดยใช้ใบความรู้เรื่องคีย์บอร์ดชาร์ต มีประเด็นที่น่าสนใจ พบว่า หลังจากใช้ใบความรู้คีย์บอร์ดชาร์ต ประกอบการเรียนการสอนผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากก่อนใช้ ใบความรู้คีย์บอร์ดชาร์ต ซึ่งสังเกตได้จากคะแนนที่เพิ่มสูงขึ้นระหว่าง ๒๔ - ๔๔% เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภรณ์ ภูวัต (๒๕๕๓, หน้า ๒๑) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า “แบบฝึกเป็นสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ” โดยแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เป็นแบบฝึกทักษะที่เน้นให้ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีเปียนโนมาก่อน ได้เข้าใจในหลักการของการปฏิบัติ

๓. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยครั้งนี้

๑. ครูผู้สอนในสาขาวิชาอื่น ๆ ควรให้ความสำคัญในการจัดทำสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ ที่มีส่วนช่วยทำให้นักเรียนมีความสนใจและเร้าความสนใจ ความกระตือรือร้นในการเรียน โดยเฉพาะหากได้รับการฝึกฝนที่ดี และมีความเหมาะสมแล้ว นักเรียนจะมีความสามารถในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

๒. ครูผู้สอนควรมีการสร้างสื่อหรือค้นหาสื่อประกอบการสอนในรายวิชาต่างๆ ให้หลากหลาย เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ และลดความเบื่อหน่ายที่เกิดจากเรียนการสอนจากรายวิชาเรียนอย่างเดียว

๓. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในสาขาวิชาศิลปะการดนตรีและผู้เกี่ยวข้องได้นำแนวทางการใช้ใบความรู้รูปแบบ ช่วยสอนไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- สุธีระ เดชคำภู. (๒๕๖๐). การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเปียโนและคีย์บอร์ดโดยใช้ชุดกิจกรรม สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๖๐. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กรุงเทพมหานคร.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (๒๕๓๔), หน้า ๑-๔ ๖ เรื่องจิตวิทยาการสอนดนตรี (หลักสูตรการเรียนการสอน) จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศุภรณ์ ภูวัต. (๒๕๕๓) หน้า ๒๑ การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์งาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา.
นิตยปริญาโท สาขามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๔๕) การวิจัยเบื้องต้น บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีสงคราม
<http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Suthira.Dec.pdf>

